ΕΤΟΣ Ε' — Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 24 Μαρτίου 1891 — Ἀριθ. 205

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς καὶ ἡ ἐθνικὴ ἑορτή. — Ἡ καλλιτεχνικὴ τῶν Κυριῶν Ἔκθεσις. — Ἡ κυρία Κοβαλέφσκη, (ὑπὸ κ. Ἑλένης Λυδύ). — Ἡ ἀγορὰ τῶν κυριῶν. — Αἱ χελιδόνες (ὑπὸ κ Καλλιόπης Κινδύνη. — Μήτηρ κακή, (ὑπὸ κ. Μαρίας Στ. Παπαδάκη). — Μουσικαὶ παραδόσεις. — Τὸ ἐργοστάσιον τῆς κ. Καρδινάλ. — Ποία σᾶς ἐνδύει μὲ χάριν καὶ οἰκονομίαν. — Ἑλληνὶς συνθέτις. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συνταγαί. — Εἰδοποίησις.— Ἐπιφυλλίς.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Διατί ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν ἀνατέλλει ὡς αἱ λοιπαὶ τῆς ἀνοίξεως χαιρετιζομένη μόνον ἀπὸ τὸ ἑωθινὸν τερέτισμα τῶν πτηνῶν, ἀπὸ τὴν δίκην ἀδαμάντων βραδέως πίπτουσαν ἐπὶ τῆς χλόης ὁρόσον, ἀπὸ τὴν μυροβόλον ἀποπνοὴν τῶν ἴων καὶ τῶν χιονοστίκτων τῆς ἀμυγδαλῆς ἀνθῶν;

Διατί ὁ ἥλιος χαιρετᾶται σήμερον διὰ κανονιοβολισμῶν καὶ φαιδρῶν ἤχων σαλπίγγων, καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐμβατηρίων; Διατί οἱ ναοὶ ἀνθοστολίζονται, νέοι καὶ γέροντες, γυναῖκες καὶ παιδία συνωθοῦνται ἐν αὐτοῖς; Διατί ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι στρατὸς καὶ πολῖται, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι αἰσθάνονται ἐμφυτόν τινα αἴσθησιν πρὸς χαρὰν καὶ πανηγυρισμὸν τῆς ἡμέρας ταύτης;

«Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην». Σήμερον ἑορτάζεται ἡ ἐπέτειος τοῦ θριάμβου τῆς ἀρετῆς ἐπὶ τῆς κακίας, τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἀδικίας, τῆς ἀληθείας ἐπὶ τοῦ ψεύδους! Καὶ τοῦ θριάμβου τούτου ἡρωὶς εἶναι ἡ Μαρία, ἀθῶα καὶ τρυφερὰ κόρη, φέρουσα λευκὸν ἀνὰ χεῖρας ἄνθος, σύμβολον τῆς ἁγνότητος καὶ τῆς παρθενίας.

Πρὸ αὐτῆς κλίνουσι τὸ γόνυ ταπεινοὶ καὶ ἀσθενεῖς πάντες οἱ κυρίαρχοι τοῦ κόσμου, οἱ διὰ τοῦ ξίφους καὶ τῆς ρομφαίας διεκδικοῦντες καὶ τὴν ἐλαχίστην σπιθαμὴν γῆς, ἣν αὕτη διὰ τοῦ σήμερον συλληφθέντος υἱοῦ της τοῦ τύπου τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, ἄνευ στρατῶν καὶ στόλων, ἄνευ σφαιρῶν καὶ πυρίτιδος, ἠλευθέρωσεν, ἐξήγνισεν, ἡγίασεν.

«Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην». Εἷς Θεὸς κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἀπείρῳ θρόνου του, ὄχι σχίζων τὰς νεφέλας, καὶ ἀνοίγων τοὺς οὐρανοὺς καὶ σκιάζων τὸν ἥλιον καὶ ἀποσβύνων διὰ τῆς αἴγλης του τὴν δειλὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀσθενοφώτους ἀστέρας! Δίκαιος, ἀγαθός, ἅγιος, εὔσπλαγχνος, ἔρχεται διὰ τῆς ἀσθενοῦς γυναικός, ἵνα ἐπανορθώσῃ τὸ πρὸς αὐτὴν ἀπ' αἰώνων προσγενόμεν ἄδικον. Ἔρχεται διὰ τῆς γυναικός, ἵνα καταδείξῃ τὴν ἠθικὴν δύναμιν ἐκείνης, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ ὑπερηφανείᾳ καὶ ματαιοφροσύνῃ τῆς φυσικῆς ὑπεροχῆς του περιεφρόνησεν, ἠδίκησεν, ἐταπείνωσεν.

Αὕτη μόνη, — λέγει ὁ Σωτὴρ πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεώς του διὰ τῆς γυναικός,— δύναται νὰ σὲ συνδιαλλάξῃ μετὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, ὡς σὲ συνδιήλλαξε σήμερον μετ' ἐμοῦ τοῦ Θεοῦ σου. Μετὰ σοῦ πνευματικοὶ μὲ συνδέουσι δεσμοί, ἀφοῦ ἐπλάσθης δημιούργημα τοῦ οὐρανίου πατρός μου. Μετ' αὐτῆς μὲ συνδέουσι δεσμοὶ ἀγάπης καὶ πόνου, καὶ συμπαθείας καὶ στοργῆς. Εἶναι ἡ μήτηρ μου! Εἶμαι ὁ υἱός της!

Ἔσο τρυφερός, φιλόστοργος, δίκαιος, γλυκὺς καὶ ἁβρὸς πρὸς αὐτήν, ὡς ὑπῆρξεν ὁ πατήρ μου, ὅστις καίτοι μέγας καὶ παντοδύναμος, καίτοι κραταιὸς τοῦ κόσμου ἄρχων, δὲν τὴν διατάττει νὰ γείνῃ μήτηρ μου, ἀλλὰ φοβούμενος μὴ ἡ ἀθῶα καὶ τρυφερὰ αὕτη ὕπαρξις πτοηθῇ πρὸ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ, τῇ πέμπει διὰ τοῦ ἀγγέλου του ἐν ἄνθος, ποιητικώτατα προσκαλῶν αὐτὴν νὰ δεχθῇ τὴν τιμὴν τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως!

Ἡμέρα λοιπὸν ὑψίστης σημασίας εἶναι ἡ σήμερον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει, ἡμέρα θριάμβου καὶ ἀπελευθερώσεως διὰ τὴν γυναῖκα ἰδίᾳ. Ἡ τέως δούλη καὶ κατηραμένη ἀνακηρύσσεται σήμερον ἐλευθέρα καὶ ἁγνή. Ἡ τέως ὑπὸ τυραννίαν εἰς τυραννικὸν βίον ἀκολουθοῦσα τὸν ἄνδρα, ἐξεγείρεται σήμερον ἐλευθέρα μετ' αὐτοῦ, ὁδηγοῦσα ὑπερήφανος τὴν χεῖρα ἐκείνου, ὅστις τὴν ἡμέραν ταύτην ἐξέλεξεν, ἵνα ὑψώσῃ τὴν γαλανὴν τῆς ἐλευθερίας σημαίαν ἐπὶ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Λαύρας. Ἡ δουλεία πατάσσεται, ἡ ἐλευθερία διὰ τῆς γυναικὸς καθιεροῦται!

Εἰς τὴν διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ κηρυχθεῖσαν ἐλευ-

θέραν γυναῖκα ὀφείλουσιν οἱ σύγχρονοι χριστιανικοὶ λαοὶ τὴν χειραφέτησιν καὶ ἀνεξαρτησίαν των. Οἱ πατέρες μας οἱ ἐκλέξαντες τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅπως ὑψώσωσι τὴν τῆς ἐλευθερίας σημαίαν, δὲν ἀπέτισαν ἄρα φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς μητέρας των, αἵτινες ἐνέπνευσαν εἰς τὰ παιδικὰ στήθη των τὴν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπην, αἵτινες πρῶται συνετάραξαν τὰς ἁγνὰς πατριωτικὰς καρδίας των διὰ τῶν εὐγενῶν τῆς ἐλευθερίας παλμῶν ;

Τὸ εἴπομεν καὶ ἄλλοτε. Αἱ γυναῖκες τοῦ 21, ὧν τὴν μνημόσυνον ἑορτὴν πανηγυρίζομεν σήμερον ἀνεδείχθησαν ὑπέρτεραι τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων. Ὁ χριστιανισμὸς ἀπένειμεν εἰς ταύτας τὴν ἐλευθερίαν, ὁ ἐνῷ ἀρχαῖος πολιτισμὸς μεθ' ὅλον τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν αἴγλην του ἀφῆκεν ἐκείνας εἰς τὴν δουλείαν. Αἱ πρῶται ὡδήγησαν λαὸν δοῦλον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν πρόοδον. Αἱ δεύτεραι λαὸν ἐλεύθερον εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ τὸ ὄνειδος.

Πανηγυρίζουσαι καὶ ἡμεῖς τὴν ἐν ἀδελφικῇ ἑνότητι ἑορτὴν ταύτην τῆς πίστεως καὶ πατρίδος σπείσωμεν δάκρυ εὐγνωμοσύνης εἰς μνήμην τῶν πρώτων γυναικῶν μαρτύρων τῆς θρησκείας ὡς καὶ τῶν ἐνδόξων τῆς ἐλευθερίας ἡρωΐδων, αἵτινες ἠγωνίσθησαν μετ' ἴσης καρτερίας καὶ ὑπομονῆς εἰς ἐνίσχυσιν, διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑπὸ τὸν ζυγὸν πατρίδος.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΥΡΙΩΝ

Ὑπάρχουσι λοιπὸν καὶ Ἑλληνίδες ἀσχολούμεναι εἰς τὴν καλλιτεχνίαν ; μᾶς ἠρώτα κατ' αὐτὰς κύριός τις ξένος. Ἡμεῖς, ἐξηκολούθησεν, ἐξεπλάγημεν, ὅταν ἐμάθομεν, ὅτι διωργανώθη γυναικεία καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθές, ὅτι ἡ ἀνατροφὴ τῶν πλείστων Ἑλληνίδων εἶναι ἐντελῶς στοιχειώδης καὶ κατὰ τὸ πολὺ ἐπίπλαστος;

Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσίν μας κατὰ τὴν 1ην Μαΐου καὶ τότε ὁμιλοῦμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐκτενέστερον, τῷ ἀπηντήσαμεν.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν εἴχομεν ἄδικον ἀναβάλλουσαι τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως. Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν κυρίας ἐδήλωσαν ἤδη ὅτι ἐκθέτουσιν ἔργα των, εἶναι δ' ἄξιον θαυμασμοῦ, πῶς κατώρθωσεν ἡ πρὸς τὴν ζωγραφικὴν ἔμφυτος τῶν Ἑλληνίδων κλίσις νὰ ὑπερνικήσῃ τόσας δυσκολίας καὶ ἀληθῆ νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα.

Καλλιτεχνικὴ διὰ τὰς γυναῖκας σχολὴ δὲν ὑπάρχει, ἐργαστήρια διὰ γυναῖκας (ateliers) κοινὰ ὡς ἐν Εὐρώπῃ δὲν ὑπάρχουσι, παραδόσεις (cours) ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν παρ'ἡμῖν καλλιτεχνῶν οὔτε, πινακοθῆκαι, μουσεῖα ἐκθέσεις καλλιτεχνικαί, οὐδὲν σχεδὸν ἐξ ὅλων αὐτῶν, ὅπως αἱ εἰς τὴν καλλιτεχνίαν ἀσχολούμεναι ἀναπτύξωσι, καλλιεργήσωσι, τελειοποιήσωσι τὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἐνυπάρχοντα καλλιτεχνικὸν σπινθῆρα.

Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα καλλιτέχνιδες ὑπάρχουσι. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν κἂν ὅτι σιωπηλῶς καὶ ἀθορύβως ἐντὸς μικρῶν γυναικείων δωματίων ἐπετελεῖτο τοιαύτη εὐσυνείδητος καλλιτεχνικὴ ἐργασία, καὶ ἐμορφοῦντο καὶ ἀνεπτύσσοντο αὐτοδίδακτοι σχεδόν, ἐρασιτέχνιδες ζωγράφοι, ὧν τὰ ἔργα, ἴσως, ἡμέραν τινὰ μετὰ συστηματικωτέραν ἄσκησιν θὰ καταλάβωσιν ἐπαξίως ἐπίζηλον θέσιν ἐν ταῖς καλλιτεχνικαῖς τῆς Εὐρώπης ἐκθέσεσιν.

Ἴσως ὁ ὡραῖος καὶ μαγικὸς οὐρανός μας, τὸν ὁποῖον καθ' ἑκάστην λούουσιν αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἐν ὠκεανῷ χρυσοῦ πυρός, καὶ ἀπαστραπτόντων ἐξ ὅλων τῶν χρωμάτων τῆς ἔριδος πολυτίμων λίθων, ἴσως ὁ γραφικὸς τῆς πόλεως ὁρίζων καὶ ἡ πάντοτε χαρωπὴ φύσις ἀναπληροῦσι διὰ τὰς Ἑλληνίδας καὶ μουσεῖα, καὶ καλλιτεχνικὰς σχολάς, καὶ ἐργαστήρια, καὶ πινακοθήκας.

Ἡ ζωγραφικὴ εἶναι σιωπῶσα ποίησις, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φύσις ἐν τῇ θαυμασίᾳ γραφικότητί της ἀποτελεῖ παμμεγίστην καὶ ὡραιοτάτην ἐποποιίαν, ἣν ψυχαὶ προνομιοῦχοι κατανοοῦσι καὶ μελετῶσι καὶ ἀντιγράφουσιν ἄνευ διδασκάλων καὶ κανόνων καὶ συστημάτων καὶ εἰδικῶν σχολῶν.

Ποῦ ἀλλοῦ ἢ εἰς τὴν μεγάλην ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως, τοῦ Ἀττικοῦ ὁρίζοντος πινακοθήκην ἐμελέτησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν οἱ ἀθανατοι Φειδίαι καὶ Πραξιτέλεις καὶ Ἀπελλαῖ καὶ Ἰκτῖνοι καὶ σύμπασα ἡ χορεία τῶν τιμησάντων τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καλλιτεχνῶν μας ;

Τί λοιπὸν τὸ ἀξιοκατάπληκτον, ἐὰν αἱ πλεῖσται τῶν παρ'ἡμῖν ἀνεπτυγμένων Ἑλληνίδων, αἵτινες ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν ὅρων διάγουσι, κατὰ τὸ πολύ, βίον ἀμέριμνον, ἀπηλλαγμένον τῶν μικρῶν καὶ πεζωτάτων τοῦ βίου φροντίδων, τί, λέγομεν, τὸ ἀξιοκατάπληκτον, ἐὰν καὶ αὗται κατώρθωσαν νὰ ἀναγνώσωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο τῆς φύσεως μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ ἀντιγράψωσι πιστῶς σελίδας τινὰς αὐτοῦ ;

Ἐὰν ἡμεῖς ἐγωϊστικῶς ὑπὲρ τοῦ φύλου μας κρίνωμεν, ἐξ ὅσων ἤδη κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιπενθήμερον εἴδομεν, ἢ ἐὰν τοιαύτη πραγματικῶς εἶναι ἡ κατάστασις τῆς παρ' ἡμῖν γυναικείας καλλιτεχνίας θὰ ἀποδειχθῇ τὸν προσεχῆ Μάϊον. Ἡ ἀποκλειστικῶς γυναικεία αὕτη ἔκθεσις, θὰ ἀποτελέσῃ οὕτως εἰπεῖν, τὸν γνώμονα τῆς φυσικῆς καλλιεχνικῆς δεξιότητος τοῦ γυναικείου φύλου, θὰ συγκεντρώσῃ δὲ ἐν εὐεργετικῇ ἑνότητι πάσας τὰς ἐρασιτέχνιδας καὶ καλλιτέχνιδας Ἑλληνίδας. Αὗται ἀπὸ κοινοῦ θὰ δυνηθῶσι νὰ λάβωσι ριζικώτερα μέτρα διὰ τελειοτέραν αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι μόρφωσιν καὶ θέσωσιν ἴσως τὰς πρώτας βάσεις τῆς βιομηχανικῆς καλλιτεχνίας, ἐν ᾗ τόσαι ἄποροι κόραι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἐντίμως καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸν ἄρτον των.

Σπεύσατε λοιπὸν πᾶσαι αἱ χειριζόμεναι τὸν χρωστῆρα ἢ τὴν σμίλην, πᾶσαι αἱ φιλοτεχνοῦσαι ἔργα καλλιτεχνικά, αἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι καὶ πᾶσαι αἱ ἀνὰ τὰς πεπολιτισμένας τῆς Εὐρώπης χώρας ἀφθονώτερα δρέπουσαι τὰ δῶρα τῶν Μουσῶν. Σπεύσατε νὰ ἀποστείλητε τὰ ἔργα σας εἰς τὴν πρώτην ταύτην γυναικείαν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν, συμμορφούμεναι πρὸς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τῆς κάτωθι προκηρύξεως.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

1) Ἵνα συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος παρὰ τῷ γυναικείῳ φύλῳ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὴν παρ' αὐτῷ εὑρυτέραν καὶ συστηματικωτέραν διάδοσιν τῶν καλῶν τεχνῶν διοργανοῦμεν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς κυρίας.

2) Ἡ ἔναρξις τῆς ἐκθέσεως ὡρίσθη διὰ τὴν 1 Μαΐου 1891.

3) Τὰ ἀποσταλησόμενα ἐκθέματα γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου.

4) Τὰ ἐκθέματα δύνανται νὰ εἶναι καλλιτεχνήματα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς, ξυλογλυπτικῆς, πλαστικῆς, χαρτοπλαστικῆς, κομψοτεχνικῆς ὡς καὶ τῆς ἀνωτέρας χειροτεχνίας ἧς τὰ ἔργα δύνανται διὰ τὸ πρωτότυπον τῆς συλλήψεως καὶ διὰ τὸ ἀριστοτεχνικὸν τῆς ἐκτελέσεως νὰ καταχθῶσιν εἰς τὴν κλάσιν τῶν καλλιτεχνημάτων.

5) Εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἀνάγονται τὰ ἰχνογραφήματα, τὰ σκαριφήματα, αἱ ὑδατογραφίαι, οἱ παστέλοι (παστέλ), αἱ ἐπὶ ὀπτῆς γῆς ἢ ὀθόνης γραφαί, τὰ πτυκτὰ πλαίσια (paravents) αἱ ἐπὶ μετάξης ἢ ἐπὶ ξύλου ἢ ἐπὶ κηρωτοῦ ἐλαιογραφίαι καὶ τὰ παραπλήσια.

6) Πρὸς περισυλλογὴν κατάταξιν καὶ παραδοχὴν τῶν ἐκθεμάτων ἐξελέχθησαν δύο ἐπιτροπεῖαι ἐκ κυρίων καὶ κυριῶν.

7) Ἡ ἔκθεσις γενήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

8) Ἡ διάρκεια τῆς ἐκθέσεως ὡρίσθη εἰς ἡμέρας 15.

9) Διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως ἐκλεχθήσεται εἰδικὴ ἀγωνόδικος ἐπιτροπεία πολυμελὴς καὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως κρίνῃ καὶ ἀπονείμῃ μετάλλια ταῖς ἀρίσταις τῶν ἐκθετριῶν.

10) Ἅπαντα τὰ ἐκθέματα δέον νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐκθετρίας ἢ ἐπὶ τοῦ ἔργου, ἢ ἐν φακέλλῳ.

11) Τὰ ἔξοδα πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένων ἐκθεμάτων, ἐπιβαρύνουσι τὴν ἀποστολέα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1891.

ΣΟΦΙΑ ΚΟΒΑΛΕΦΣΚΗ

Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀπώλεσε μίαν τῶν ἐξοχοτήτων του, καὶ αἱ γυναῖκες μίαν τῶν ἐξόχως μεγαλοφυῶν ὁμοφύλων των, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας πᾶσα ἰδέα περὶ πνευματικῆς τῶν δύο φύλων ἀνισότητος ὠχρία, πᾶσα πρόληψις κατέρρεεν καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἐξουδενοῦτο.

Ἡ κ. Σοφία Κοβαλέφσκη, ἧς ἤδη τὸν θάνατον ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ἀνήγγειλεν, ἐγεννήθη τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1853. Κατήγετο ἐξ ἀρχαίου τοῦ μεγιστάνος Κορβὲν οἴκου, μέλος τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ ἄλλοτε βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας Κορβένος.

Τὰ παιδικά της ἔτη διέρρευσαν ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐνοϊκὰς περιστάσεις διὰ τὴν πνευματικήν της ἀνάπτυξιν. Παιδίσκη ἔτι εἵλκυσε τὴν προσοχὴν ἀνδρὸς ἐξόχου παιδείας καὶ μεγαλοφυΐας, καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ὅστις ἵνα διαγείρῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ ἅμιλλαν νεαροῦ μαθητοῦ του, ἐκτάκτου μαθηματικοῦ πνεύματος ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ συνδιδάσκῃ μετ' αὐτοῦ τὴν εὐφυᾶ καὶ φιλομαθῆ κόρην.

Ἄγνωστον ἐὰν ὁ μαθητὴς ὠφελήθη ἐκ τοῦ συστήματος τούτου τῆς μικτῆς διδασκαλίας, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ κόρη εὐθὺς ὡς ἠνοίχθη πρὸ αὐτῆς ὁ εὐρὺς ὁρίζων τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, συνῃσθάνθη καὶ κατενόησε τὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἰδιοφυΐαν της. Ὁ ζῆλός της ὑπῆρξε τοιοῦτος, ὥστε οἱ γονεῖς της φοβηθέντες μὴ τοιαύτη πνευματικὴ διὰ τὴν ἡλικίαν της καταπόνησις ἐπιδράσῃ ἐπιβλαβῶς κατὰ τῆς ὑγείας της, τὴν ἠνάγκασαν νὰ διακόψῃ τὰς περαιτέρω σπουδάς της.

Ἡ οἰκογένειά της τὸ ἐπιὸν ἔτος μετέβη νὰ διαχειμάσῃ εἰς Πετρούπολιν. Ἐνταῦθα φίλος τις τοῦ πατρός της, συγγραφεὺς μαθηματικῶν ἔργων, μαθὼν τὴν εἰς τὰ μαθηματικὰ ἐπίδοσιν τῆς κόρης, τῇ προσέφερε σύγγραμμά τι ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ὅπερ ἐσχάτως εἶχε φιλοπονήσει. Τὸ ἀνέγνωσεν ἀπλήστως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕως τοῦ ἄλλου ἄκρου· ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχεν εἰσέτι καταρτισθῆ ὅπως ἀντιληφθῇ καλῶς τὴν περὶ τριγωνομετρίας μελέτην ταύτην, ἡ εὐφυὴς νεᾶνις ἐφάμιλλος τοῦ Πασχάλ, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιουμένη, ἐδημιούργησε δι' ἰδίων συνδυασμῶν στοιχειώδη τινὰ τριγωνομετρίαν, δι' ἧς κατώρθωσε νὰ ἀντιληφθῇ καὶ κατανοήσῃ τὸ δωρηθὲν αὐτῇ σύγγραμμα.

Ὅτε ὁ δωρητὴς ἠρώτησεν αὐτὴν μειδιῶν — διότι ἦτο βέβαιος ὅτι τὸ ἔργον του δὲν ἦτο δι' ἀρχαρίους — ἐὰν ἐμελέτησε καὶ ἐνόησε τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα, ἡ κόρη μετὰ τόσης εὐκολίας καὶ ἑτοιμότητος ἀπήντα εἰς πᾶσαν ἐρώτησίν του, ὥστε ὁ εἴρων σκεπτικιστὴς ἐγένετο προσεκτικώτερος. Ἀνέπτυξε δὲ μεγάλην καὶ πειστικὴν εὐγλωττίαν, ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν πατέρα τῆς κόρης νὰ μεριμνήσῃ περὶ σοβαρωτέρας αὐτῆς μορφώσεως.

Πεισθέντες τέλος οἱ γονεῖς της προσέλαβον καθηγητήν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου ἡ κόρη προώδευε μετ' ἐκτάκτου καὶ καταπληκτικῆς ἐπιδόσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ οἰκογένεια ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἐν τῇ ἐξοχικῇ ἰδιοκτησίᾳ της οἶκον, καὶ ὁ καθηγητὴς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κόρη ὤφειλε νὰ καταταχθῇ εἰς Πανεπιστήμιόν τι διὰ τὰς περαιτέρω σπουδάς. Τοῦτο ἀντέκειτο εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἰδέας τοῦ πατρός της, ὅστις, ὡς ὅλοι οἱ ἀριστοκράται, ἀπεκάλει τυχοδιώκτιδας τὰς νεάνιδας, αἵτινες ἀπεμακρύνοντο τῆς πατρικῆς στέγης, ἵνα ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐπιστημονικὰς σπουδάς.

Ἀλλ' ἡ τύχη ἐφάνη εὐμενὴς εἰς τὸ ἔξοχον τοῦτο πνεῦμα, καίτοι δὲ μόλις τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας της ἦγεν, ὁ γάμος της μετὰ νεαροῦ σοφοῦ ἐπέφερε τὴν εὐτυχῆ λύσιν τῶν δυσχερειῶν τούτων. Οἱ νέοι νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν ἀμέσως τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου εἰς Γερμανίαν, καὶ ἡ κ. Κοβαλέφσκη ἐνεγράφη τακτικὴ φοιτήτρια τοῦ ἐν Ἀϊδελβέργῃ Πανεπιστημίου, ὅπερ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχεν ἔτι τὰς θύρας του ἀνοικτὰς πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον. Ἠκολούθησεν ἐπὶ διετίαν τὰς παραδόσεις τῶν διαπρεπεστάτων καθηγητῶν κ. κ. Koenigsterger, Kirchhoff καὶ Hemboltz. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Βερολῖνον πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν της, ἔνθα προσείλκυσε τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐξοχωτέρων μαθηματικῶν νοῶν τοῦ αἰῶνος. Αἱ δύο ἐναίσιμοι κατὰ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις διατριβαί της ἀνέπτυσσον ζητήματα εὐρύτατα ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης ἀναλύσεως, ἡ τρίτη δὲ ἦτο ὡραία μελέτη ἐπὶ τοῦ σχήματος τῶν δακτυλίων τοῦ Κρόνου.

Κατὰ τὰ μετέπειτα διαρρεύσαντα ἔτη ἡ κ. Κοβαλέφσκη συνέγραψεν ἄξια λόγου ἔργα ἐπὶ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, οὐδὲν ὅμως τούτων ἐδημοσίευσε. Θεωροῦσα ἑαυτὴν ὡς τὴν σκαπανέα τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ γείνῃ γνωστὴ ἀνὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, μόνον διὰ νέας ἀνακαλύψεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ ἐπίσημον εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ χρονικὰ θέσιν.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος πόθος της ἐξεπληρώθη, καὶ ἡ προσδοκία τῶν σοφῶν θαυμαστῶν της ἱκανοποιήθη πληρέστατα. Ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ ἀνακάλυψις αὐτῆς συνίσταται εἰς τὴν πλήρη καὶ ἐντελῆ μαθηματικὴν λύσιν προβλήματος ὀπτικοῦ περὶ διαχύσεως τοῦ φωτὸς διὰ μέσου τῆς κρυστάλλου. Τὸ ἔργον τοῦτο περὶ τοῦ ὁποίου θερμότατα ἐγράφησαν ἄρθρα ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει τῆς Σουηδίας καὶ ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς χρονικοῖς «Acta mathematica» προὐκάλεσεν ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ αὐστηροῦ διασήμου Βιγερστράους.

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1884, ἡ κ. Κοβαλέφσκη μετέβη εἰς Στοκχόλμην τῇ προσκλήσει τοῦ καθηγητοῦ Μιταγλέφλερ, καὶ κατὰ τὸ ϛ' ἑξάμηνον ἐποιήσατο γερμανιστὶ σειρὰν δημοσίων διαλέξεων ἐπὶ τῆς θεωρίας τῶν κατ' ἀπειροστὸν μερικῶν ἐξισώσεων. Ἡ ἐπιτυχία της ὑπῆρξεν ἔκτακτος, τῇ ἐξησφάλισε δὲ καὶ τὴν ἕδραν τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Στοκχόλμης.

Ἡ ἐκλογή της ἐγένετο τὴν 23ην Ἰουλίου τοῦ 1884 ἐν Στοκχόλμῃ. Νεωτάτη λοιπόν, μόλις τριακοντοῦτις, κατέλαβε τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἕδραν της, γενομένη δεκτὴ παρὰ τῶν Σουηδῶν συναδέλφων της μετ' ἐνδείξεων θαυμασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως. Οὗτοι παρεδέχθησαν καὶ υἱοθέτησαν πᾶσαν νέαν αὐτῆς θεωρίαν μετὰ μεγίστης ἀμεροληψίας, καὶ ἡ προαγωγή της ἐθεωρήθη παρὰ πάντων ὡς δικαιοτάτη ἀμοιβὴ τῆς ἱκανότητος καὶ ἀξίας της.

Ἡ ὑπεροχή της ἰδίᾳ ἀνεγνωρίσθη διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, συνεπείᾳ νέου συγγράμματός της, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Γαλλίᾳ τῇ ἀπένειμε τὸ 1888 τὸ Βραβεῖον Βορδέν, τὸ ὁποῖον ἀπονέμεται ὄχι μόνον εἰς ἐπιστήμονας εὑρυτάτης μαθήσεως, ἀλλ' εἰς ἐπιστημονικὰς προσωπικότητας, ὧν ἡ ἰδιοφυὴς ἀντίληψις συντελεῖ εἰς λύσιν προβλημάτων, μὴ μελετηθέντων ἔτι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Ἡ Ἀκαδημία μάλιστα ἐθεώρησε τὸ ἔργον της τοιούτης ἀξίας, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐκ τριῶν χιλ. φράγκων βραβείου προσήνεγκεν αὐτῇ 5,000. Τὸ σύγγραμμά της ἐπεγράφετο: «Ὑπόμνημα ἐπὶ ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως τοῦ προβλήματος τῆς περιστροφικῆς κινήσεως βαρέος τινὸς σώματος περὶ σταθερὸν καὶ ἀκίνητον».

Τὸ 1889 ἡ Ἀκαδημία τῆς Στοκχόλμης τῇ ἀπένειμε τὸ βραβεῖον τῶν 1500 κορωνῶν διὰ τὸ νέον σύγγραμμά της «Ἐπὶ τῆς ἰδιότητος τῶν διαφορικῶν ἰσοτήτων, τῆς καθοριζούσης τὴν περὶ σῶμα ἀλίνητον περιστροφὴν στερεοῦ σώματος».

Τὸ αὐτὸ ἔτος εἴδομεν τὴν κ. Κοβαλέφσκη ἐν Παρισίοις εἰς τὰ αὐτόθι συγκληθέντα διεθνῆ γυναικεῖα συνέδρια, διότι ἡ ἔξοχος αὕτη γυνὴ δὲν ἠρκεῖτο εἰς ὅ,τι εἶχε κατορθώσει ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἀλλ' ἐνεθάρρυνε τὰς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἐλευθερίαν προσπαθείας τῆς γυνικός. Ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ της, ἥτις εἶναι προνόμιον τῶν ὑπερόχων, ἀληθῶς, ὑπάρξεων, δὲν ἐθεώρει ἑαυτὴν ἀποτελοῦσαν ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν ὁμοφύλων, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι ἐπιδεκτικώταται ἐπιστημονικῆς μαθήσεως καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ ἐργασίας δύνανται αὗται νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὰ ὕψιστα ἔργα ἀξιωμάτων, τὰ ὁποῖα κατεῖχον μέχρι τοῦδε ἀποκλειστικῶς ἄνδρες.

Ἡ κ. Κοβαλέφσκη δὲν ἦτο μόνον μία τῶν ἐξοχωτέρων σοφῶν τοῦ αἰῶνος, ἀλλ' ἦτο καὶ ἀρίστη μυθιστοριογράφος. «Αἱ ἀδελφαὶ Ραγιέφσκη» καὶ ἡ αὐτοβιογραφία της, παρέχουσιν ἱκανὰ δείγματα τῆς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο δοκιμωτάτης ἐπιδόσεώς της. Ἦτο ἐπίσης καὶ συγγραφεὺς δραμάτων καὶ κωμῳδιῶν καὶ λάτρις ἐνθουσιώδης τῆς καλλιτεχνίας. Ἦτο θελκτικωτάτη, τὸ πρόσωπόν της προέδιδεν ἄπειρον ἀγαθότητα, καὶ ὁ τρόπος της τοῦ φερέσθαι ἦν χαριέστατος καὶ φιλοφρονέστατος.

Ἡ ἀπανταχόθεν ἐκδηλωθεῖσα λύπη διὰ τὸν πρόωρον θάνατόν της μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι προλήψεις ἀρκούντως ἰσχυραί, τῶν ὁποίων δὲν κατισχύει ἡ ἀληθὴς ἀξία.

Τὸ παράδειγμα τῆς κ. Κοβαλέφσκη θὰ ἐνισχύσῃ βεβαίως μεγάλως τὰς γυναῖκας, ἐξεγείρον καὶ ἀναπτύσσον τὸν ζῆλόν των ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀληθείας εὐγενεῖ αὐτῶν ἀγῶνι.

Ἑλένη Λωβύ.

Η ΧΕΛΙΔΩΝ

Ἡ χελιδών, ὁ ἄγγελος τῆς ἀνοίξεως, εἶναι τὸ μόνον πτηνόν, τὸ ὁποῖον προξενεῖ εἰς ἡμᾶς ἐντύπωσιν, ἀπὸ τῆς ἡλικίας, ἀφ' ἧς ἀρχίζομεν μόλις νὰ ἀντιλαμβανώμεθα τῶν περιξ ἡμῶν ἀντικειμένων. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται μετὰ πόσης χαρᾶς ἐβλέπομεν τὴν ἔλευσίν της καὶ ἠκούομεν τὸν ζωηρόν της τερετισμόν, ὅταν εἰς τὴν αὐλήν μας διέσχιζε τὸν ἀέρα ὡς ἀστραπὴ κατὰ μυρίας διευθύνσεις ἢ ὅταν ὑπὸ τὴν στέγην μας ἔκτιζε τὴν φωλεάν της καὶ μετὰ μικρὸν χρόνον ἐβλέπομεν τοὺς νεοσσοὺς ἀπ' αὐτῆς προβάλλοντας τὴν κεφαλήν; Τότε πλέον ἐκορυφοῦτο ἡ χαρά μας, διότι τὰ μικρὰ ἦσαν τόσῳ νόστιμα! πῶς ἐφώναζον, ὅταν ἐπλησίαζεν ἡ μήτηρ των! πῶς ἤνοιγον τὸ ράμφος των πεινηλέα, ἵνα δεχθῶσι παρ' αὐτῆς τὴν τροφήν.

Ἐγειρόμεναι τὴν πρωΐαν κατειχόμεθα ὑπὸ ἀνυπομονησίας, ἵνα ἴδωμεν τὰ χελιδονάκια... καὶ οὕτω παρήρχοντο αἱ ἡμέραι. Ἀλλ' αἴφνης μίαν πρωΐαν δὲν εἶναι εἰς τὴν φωλεάν των, πετῶσιν ὀλίγον καὶ πάλιν ἐπανέρχονται χαρούμεναι διὰ τὰς προόδους των. Ἡ δὲ μήτηρ των τὰ ὁδηγεῖ, τοῖς διδάσκει τὰς πρώτας πτήσεις, ἀλαζών, διότι ἐμόρφωσε τὰ τέκνα της, ὡς ὑπερηφανεύεται ἡ μήτηρ, ὅταν τὸ τέκνον της ψελλίζῃ τὰς πρώτας λέξεις καὶ ἀρχίζει νὰ κάμνῃ τὰ πρῶτα βήματα.

Ἀλλ' ἂν ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν ἡλικίᾳ διεσκεδάζομεν καὶ ἠγαλλόμεθα τόσον ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς χελιδόνος, μήπως καὶ νέοι καὶ γέροντες δὲν συγκινούμεθα, ὅταν τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος ἐκλείπωσι καὶ ἡ χελιδὼν ἐπανερχομένη μᾶς ψάλλῃ τὴν ἄνοιξιν, τὴν ἀναγέννησιν τῆς ὑπὸ τῶν πάγων νεκρωθείσης φύσεως; Ὡς ἔρχεται αὕτη καὶ ἡ ἀμυγδαλῆ ἔχει ἤδη ἀνθίσει, ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι πλέον μολύβδινος, ἀλλὰ διαγελᾷ γλυκὺς μὲ τὸ γαλανόν του χρῶμα, ἡ θάλασσα μαρμαίρουσα φλοισβίζει, δὲν μυκᾶται... καὶ οἱ ἀγροὶ πέριξ πρασινίζουσι. Τότε ἡ ψυχή μας ἐνθουσιᾷ, καταλαμβάνει, ὅτι ζῇ πράγματι. Ἀμφιβάλλω ἂν μουσικὴ τοῦ Βετχόβεν ἢ τοῦ Βέρδη τὴν συγκινεῖ πλειότερον ἢ ὅταν τὴν αὐγὴν μὲ μυρίας στροφὰς καὶ λαρυγγισμοὺς ἐξυμνῶσι νὰ κάλλη τῆς φύσεως καὶ ὑμνολογῶσι τὸν Θεὸν τὰ ἄκακα πουλάκια! Ποῖον πτηνὸν τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κελαδεῖ παρὰ τὸ παράθυρόν μας καὶ τὸ ραμφίζει συγχρόνως, διότι ἡ ζωὴ πλημμυροῦσα εἰς τὰ στήθη του τὸ κάμνει ἔξαλλον; Εἶναι ἡ χελιδών, ἡ ἀθῶα, μὲ τὴν σεμνήν της ὑπομέλανον περιβολήν, ἥτις δὲν κουράζεται οὔτε νὰ πετᾷ, οὔτε νὰ ψάλλῃ...

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τώρα τίνος εἴδους πτηνὸν εἶναι αὐτὴ ἡ χελιδών; —πόθεν ἔρχεται; ποῦ ἀπέργεται;

Αἱ χελιδόνες ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ξηροβατικῶν πτηνῶν. Τὰ τῆς τάξεως ταύτης πτηνὰ εἶναι μικρὰ τὸ μέγεθος, ἔχουσι τὸ ράμφος ἀσθενές, εὐθύ, μόλις ἢ παντάπασι γαμψόν. Ὁ ταρσός των μέτριος, οἱ δάκτυλοι λεπτοί — τροφὴ δ' αὐτῶν τὰ ἔντομα, καρποὶ καὶ κόκκοι. Εἰς τέσσαρας φυλὰς διαιροῦνται τὰ πτηνὰ τῆς τάξεως ταύτης — εἰς τὴν τετάρτην δὲ φυλὴν ἀνήκουσιν αἱ χελιδόνες. Τὰ κυριώτερα εἴδη αὐτῶν εἶναι ἡ ἀγροτική, ἡ ἀστυκὴ καὶ ἡ παρόχθιος.

Εἶναι πτηνὰ κοσμοπολιτικὰ αἱ χελιδόνες· ἡ ἐπικράτεια αὐτῶν ἐκτείνεται παντοῦ, ὅπου εὑρίσκουσι τροφὴν ἀρκετὴν καὶ θερμότητα. Ἀλλ' ἂν δὲν ἔχωσι πατρίδα, ἔχουσιν ὅμως οἰκογένειαν καὶ εὑρίσκουσι κατοικίαν, ὅταν σταματῶσι κατὰ τὰ μακρὰ αὐτῶν ταξείδια, ἅτινα ἐκτελοῦσι δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀπὸ τῶν ἰσημερινῶν χωρῶν εἰς τὰς πολικὰς καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν κύκλων εἰς τὸν ἰσημερινόν. Σχεδὸν πάντοτε ἡ χελιδών, ἡ ἀναχωροῦσα κατὰ Σεπτέμβριον μῆνα ἐπιστρέφει τὸν Μάρτιον εἰς τὴν φωλεάν, ἣν ἔκτισε τὸ παρελθὸν ἔτος — καὶ τὸ παραδοξώτερον, οἱ νεοσσοὶ στήνουσι τὴν κατοικίαν των πλησίον τῆς φωλεᾶς, εἰς ἣν ἐγεννήθησαν. Πολλοὶ προσδένουσιν ἐπὶ τοῦ ποδὸς τῆς χελιδόνος κλωστήν, ὅπως ἴδωσιν, ἂν τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἔλθῃ ἡ αὐτή· καὶ τωόντι τὴν βλέπουσιν ἐπανακάμπτουσαν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς κατοικίαν.

Πολυειδῶς ἐσχολιάσθη ἡ ἀποδημία αὕτη τῶν χελιδόνων, ἅμα ὡς οἱ πρῶτοι ἄνεμοι τοῦ βορρᾶ μηνύωσι τὸν χειμῶνα. Ἀρχαῖοί τινες συγγραφεῖς καθωπέβαλον σκέψεις, αἵτινες ἐγένοντο ἀσπασταὶ ὑπὸ νεωτέρων φυσιολόγων. Λόγου χάριν ὁ Olaüs Magnus ἐπιβεβαιοῖ δι' ἰδίων παρατηρήσεων, ὅτι ἡ χελιδὼν διέρχεται τὸν χειμῶνα διατελοῦσα εἰς εἶδός τι καταληψίας εἰς τὸ βάθος τῶν τελμάτων. Ὁ Klein καὶ ὁ Λιννᾶιος ἐπεκύρωσαν τὴν εἰκασίαν ταύτην. Ὁ Κυβιέρος ἐπίσης ὁμιλῶν περὶ τῆς παροχθίου χελιδόνος λέγει: «Φαίνεται βέβαιον, ὅτι αὕτη ναρκοῦται κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ μάλιστα διέρχεται ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ εἰς τὸ βάθος τῶν τελμάτων». Καὶ ἄλλοι φυσιολόγοι φρονοῦσιν, ὅτι αἱ χελιδόνες, ὡς καὶ τινα ζῶα διέρχονται τὸν χειμῶνα ἐντὸς ὀπῶν βράχων ἐν νάρκῃ. Ἀλλὰ πλεῖστοι φυσιοδίφαι

ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ἀριστοτέλους, Πλινίου μέχρι τῶν Mauduyt, Spallanzani, Natteres καὶ Βυφῶνος παντοιοτρόπως ἠθέλησαν ν' ἀποδείξωσι τὸ ἀνυπόστατον τῆς ὑποθέσεως ταύτης, παραδέγονται δὲ τὴν ἀποδημίαν των εἰς χώρας θερμοτέρας.

Αἱ χελιδόνες εἶναι ἐντομοφάγα πτηνά· προσφιλῆ αὐταῖς εἶναι ὁ κώνωψ, ἡ μυῖα, ὁ τρὼξ καὶ ἰδίᾳ δείκνυνται λίαν λαίμαργοι ἀπέναντι τῆς τίλφης. Ἡ χελιδὼν ἀείποτε πετᾷ καὶ πετῶσα ζητεῖ τὴν τροφὴν καὶ τὸ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν καιρῷ αἰθρίας καταδιώκει τὰ ἔντομα εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, ὅταν δὲ ὁ οὐρανὸς εἶναι συννεφώδης εἰς τὰ κατώτερα, ἐπιψαύουσα μάλιστα τῆς γῆς, κατέστη τὸ βαρόμετρον, δι' οὗ ὁλὰς προλέγει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ καιροῦ.

Ἡ χελιδὼν εἶναι λίαν φιλόπονος. Μόλις ἐπανακάμψῃ ἐκ τῆς ἀποδημίας ὀλίγας μόνον ἡμέρας διέρχεται ἐν ἀρνίᾳ, ὅπως ἀναπαυθῇ ἐκ τοῦ ταξειδίου, καὶ κατόπιν ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν της μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ ταχύτητος — τὴν κατασκευὴν δηλονότι τῆς φωλεᾶς της. Ὁ τόπος δέ, ὃν συνήθως ἐκλέγει διὰ τὴν φωλεάν της εἶναι οἱ τοῖχοι τῶν οἰκιῶν.

Τὰς χελιδόνας πολλάκις μετεχειρίσθησαν ὡς ταχυδρόμους. Βεβαιοῦσι δέ, ὅτι ἔγεινε δοκιμὴ κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1851 καὶ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Μετέφεραν ἓξ χελιδόνας ἐκ Παρισίων εἰς Βιέννην. Ἐκεῖ ἀνήρτησαν ἀπὸ τὸν λαιμὸν των μικρὸν φάκελλον καὶ ἀπέλυσαν τὰς αἰχμαλώτους κατὰ τὴν 7 1)2 πρωϊνὴν ὥραν. Ἐκ τούτων δύο ἔφθασαν εἰς Παρισίους ὀλίγον πρὸ τῆς μιᾶς μ.μ., μία εἰς τας δύο καὶ δέκα λεπτά, ἑτέρα τὴν τετάρτην μ.μ., αἱ δὲ ἕτεραι δύο ἐχάθησαν καθ' ὁδόν.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῶν χαριεστάτων χελιδόνων.

Μάρτιος 1891. **Καλλιόπη Α. Κινδύνη**

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ Η "ΕΛΠΙΣ,,

Ἀγορὰ πλήρης, κατηρτισμένη μετὰ καλλαισθησίας καὶ χάριτος ἐντελῶς γυναικείας, πωλήτριαι, τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, τοῦ κάλλους καὶ τῆς ἀρίστης παρ' ἡμῖν τάξεως, σκοπὸς ἱερὸς καὶ ἅγιος, ἰδοὺ παράγοντες ἐξασφαλίζοντες ἐκ τῶν προτέρων πλήρη ἐπιτυχίαν.

«Ἀσθενὴς ἤμην καὶ περιεθάλψατέ με». Δὲν εἶναι εἰς πάντας δεδομένη τόση ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον καὶ τόση αὐταπάρνησις, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὡραίαν ταύτην παραγγελίαν. Πόσοι καὶ πόσαι ἐξ ἡμῶν ὑγιεῖς καὶ εὐτυχεῖς ἐσκέφθησαν νὰ προσέλθωσιν ἀρωγοὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις ὑπὸ τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν πόνων κατατρυχομένων; Πόσοι καὶ πόσαι ἐξ ἡμῶν ἐπεσκέφθησαν καὶ ἅπαξ ἔτι ἐν τῷ βίῳ των νοσοκομεῖον, καὶ δὲν ἀπῆλθον ἀποκομίζοντες θλιβερωτάτας ἐντυπώσεις, πόνον, ὀδύνην, λύπην, ἣν δυσκόλως ἐξήλειψαν ἀπὸ τῆς καρδίας των;

Τὴν θλίψιν ταύτην, τὴν πικρίαν, τὰς θλιβερὰς καὶ ἀναφαιρέτους τοῦ πόνου ἐντυπώσεις ἀνέλαβον χριστιανικώτατα αἱ κυρίαι τοῦ νοσοκομείου νὰ ὑφίστανται ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ὑπείκουσαι εἰς τὸ «Ἀσθενὴς ἤμην καὶ περιεθάλψατέ με».

Ἀλλ' ἵνα περιθάλψωσι τοὺς πάσχοντας, ἵνα ἐπουλώσωσι τὰς πολυειδεῖς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς πληγὰς ἔχουσιν ἀνάγκην χρημάτων. Δίδουσιν ἐκ τῶν ἰδίων, παρακαλοῦσι, κατέρχονται καὶ μέχρι τῆς ἐπαιτίας αὐτῆς, μεταβάλλονται εἰς ἀληθεῖς ἱεραποστόλους πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου καθήκοντος.

Γίνονται πωλήτριαι καὶ εἰς τὸ νέον τοῦτο ἐπάγγελμα προσηλυτίζουσι καὶ ἄλλας πολλάς. Ἐπισκεφθῆτε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου Νηπιαγωγεῖον τοῦ Ἀρσακείου. Χθὲς καὶ σήμερον ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἀκάματοι, ἀνεξάντλητοι, ἐπὶ ποδός, ἀναπτύσσουσι πειστικὴν δεινότητα, ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἔμποροι θὰ ἐζήλευον, ἵνα σᾶς πείσωσι νὰ ἀγοράσητε ἓν ἀντικείμενον χρήσιμον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίτιμον θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ σώσῃ ἴσως τὴν ζωὴν ἴσως τὴν τιμὴν, ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ καὶ ὁλοκλήρου οἰκογενείας.

Καὶ τί δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτήν; Τί κομψοτεχνήματα! Τί κόσμος καλλαισθησίας δι' αἰθούσας, γραφεῖα, κοιτῶνίτας! Ἐδῶ ὡραία συσκευὴ τείου φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ τρυφερᾶς παρθένου, ἥτις νεαρωτάτη ἐξοικειοῦται εἰς τὸ ὡραῖον τῆς φιλανθρωπίας ἔργον. Ἐκεῖ σκουφέται διὰ μικρά, σκιάδια, σάπωνες, ἀρώματα, δοχεῖα, εἰκόνες — αἱ πλεῖσται ἔργα γυναικείων χειρῶν — χειροτεχνήματα, τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς οἰκογένειαν.

Αἱ τιμαὶ των ὡρισμέναι. Δὲν θέλουσι νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν γενναιότητα τῶν φιλανθρώπων ἀγοραστῶν. Ἐννοοῦσι πόσον δυσκόλως κερδαίνεται σήμερον ὁ βίος καὶ πόσον ἡ φειδὼ ὑπέρ ποτε ἄλλοτε ἐπιβάλλεται. Εὐθηνὰ λοιπὸν ὅλα. Εἰς τιμὰς κατωτέρας καὶ τῶν εἰς τὰ ἐμπορικὰ πωλουμένων. Τί συνάθροισις! τί πλῆθος κόσμου! Μὲ γλυκὺ μειδίαμα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης δέχονται τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας καὶ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου!

Θαυμασία ἡ δύναμις τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἐλέους! Ἡ μεγάλη καὶ ὑπερήφανος δέσποινα, ἡ εὐέλπις διὰ τὸ πρὸ αὐτῆς ῥόδινον μέλλον ὡραία παρθένος ἀδελφοῦται σήμερον ὡς ἀληθὴς χριστιανὴ μετὰ πάντων τῶν ἐνισχυόντων αὐτὴν εἰς τὸ ἀγαθόν. Μειδιᾷ εἰς τὸν πλούσιον, ὅστις γενναιότατα τῇ ἐπλήρωσε ἀγορασθὲν ἀντικείμενον καὶ σφίγγει μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν τηλῶδη τοῦ χειρώνακτος χεῖρα, ὅστις ἐν τῇ διαχύσει τῆς ψυχῆς του ἐξώδευσε τὸ μόνον πεντόδραχμον του εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων ὁμοίων του ἀγορὰν τῶν κυριῶν. Σπεύσατε, ὅσοι καὶ ὅσαι δὲν ἐπεσκέφθητε χθὲς τὴν ἀγορὰν ταύτην. Θὰ διέλθητε στιγμὰς ἀληθοῦς ἀπολαύσεως. Θὰ πεισθῆτε ὅτι τὸ χριστιανικὸν αἴσθημα δὲν ἐξέλιπεν ἔτι ἀπὸ τὸν κόσμον, ὅτι ὑπάρχουσιν ἔτι γυναῖκες ἀληθεῖς χριστιαναί, καὶ θὰ ἀπέλθητε μὲ καρδίαν κούφην καὶ πλήρη ἐλπίδων καὶ ὡραίων ὀνείρων διὰ τὸ μέλλον τῆς οὕτω ἀδελφουμένης ἀνθρωπότητος.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ

ΜΕΡΟΣ Β.

Κακὴ μήτηρ

Κακὴν μητέρα ἐνταῦθα λέγουσα, δὲν ἐννοῶ βεβαίως τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἥτις δὲν αἰσθάνεται οὐδὲν φίλτρον, ἥτις ἐγκαταλείπει ἐντελῶς τήν τε φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τῶν τέκνων ἀνατροφὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τύχης, μὴ φροντίζουσα ἢ πῶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῆς.

Κακὴ δὲν λέγεται ἡ μήτηρ ἐκείνη, ἥτις ἀφήνει τὸ τέκνον ἀδιάθετον, ἵνα πορευθῇ εἰς ἑσπερίδα, ἢ ἀνεπίβλεπτον, ἵνα μὴ χάσῃ τὸν καιρὸν τοῦ περιπάτου της.

Κακὴ δὲν εἶναι ἡ μήτηρ ἐκείνη, ἥτις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μένει χωρὶς νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα της, ἔχουσα αὐτὰ ἐξωρισμένα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς οἰκίας, φόβῳ μὴ αἱ φωναὶ ἢ ἡ ταραχὴ τῶν παιγνίων των τῇ ταράξωσι τὰ νεῦρα καὶ τὰς ὀνειροπολήσεις της. Οὐχὶ δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ κακὴ ἡ μήτηρ ἐκείνη, ἥτις ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀσπάζεται τὰ τέκνα της, διότι αἱ θωπεῖαι καὶ τὰ φιλήματα αὐτῶν θὰ τῇ κατέστρεφον τὸ δέρμα. Ἡ μήτηρ αὕτη δὲν εἶναι

ἀξία νὰ φέρῃ τὸν θεῖον τοῦτον τίτλον. Εἶναι τέρας ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀναισθησίας, ἥτις διέλαθε τὸν ἀνθρώπινον αὐτῆς προορισμόν.

Τοιαύτη μήτηρ ἀδύνατον νὰ ὑπῆρξε καλὴ θυγάτηρ, ἀδύνατον νὰ εἶναι καλὴ σύζυγος, καλὴ πολῖτις.

Ἐν αὐτῇ δὲν ἐνεργεῖ ἡ καρδία· ζῇ μόνον διὰ τῶν νεύρων. Ὅπως ὅμως πάντα τὰ τέρατα εἶναι σπάνιαι ἐξαιρέσεις τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ἡ μήτηρ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν σπανίων κοινωνικῶν φαινομένων, εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀλλὰ λοιπὸν τίς εἶναι ἐνταῦθα ἡ κακὴ μήτηρ;

Δὲν ἀγαπᾷ λοιπὸν τὰ τέκνα της ἢ τὰ ἀγαπᾷ ἄλλως πως; Τοὐναντίον τὰ ἀγαπᾷ, τὰ λατρεύει. Τυφλώττει ὅμως ἐν τῷ μητρικῷ φίλτρῳ της, ὅπερ τὴν ἀποπνίγει, θυσιάζεται ἕνεκα τῆς ἀγάπης ταύτης, ἀλλ' ἀνωφελῶς. Ναί! τὰ ἀγαπᾷ ἴσως πλέον τῆς πρώτης, διότι ἐκείνη τὰ ἀγαπᾷ μεθοδικώτερον. Τὰ ἀγαπᾷ, ἀλλὰ δὲν γνωρίζει νὰ τὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸ ὑπερβολικὸν φίλτρον της τὰ καταστρέφει.

Ποῦ ἔγκειται λοιπὸν ἡ τοιαύτη ἀγάπη, ἥτις καὶ συνεχέστερον τῆς πρώτης δυστυχῶς ἀπαντᾷ; Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ καλὴ μήτηρ δέον νὰ ἔχῃ πειθαρχικὸν χαρακτῆρα. Ἰσχυρὰν βούλησιν, ἀκλόνητον θέλησιν.

Ἡ μήτηρ ἵνα ἐπιβληθῇ εἰς τὰ ἑαυτῆς τέκνα, ὀφείλει πρῶτον νὰ ἐπιβάλληται ἑαυτῇ καὶ νὰ ᾖ κυρία τῶν ὁρμῶν της. Ὅ,τι ἅπαξ ἐλέχθη εἰς τὸ τέκνον, πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐκτελεσθῇ· διὰ τοῦτο πρὶν ἢ ἐκφράσῃ τι, πρέπει νὰ τὸ σκεφθῇ καὶ νὰ τὸ παραδεχθῇ ὡς δυνατὸν νὰ γείνῃ. Οὔτε μεμψιμοιρίαι, οὔτε δάκρυα πρέπει νὰ κατισχύσωσιν, ὅπως μετατρέψωσιν ἅπαξ δοθεῖσαν διαταγήν.

Ἡ μήτηρ ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ μορφώσῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ τέκνου ὀφείλει νὰ μορφώσῃ πρῶτον ἑαυτήν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ μήτηρ, περὶ ἧς πρόκειται, πράττει τὸ ἀντίθετον. Ἐάν, λόγου χάριν, εἶναι ὀργίλη, ἀντὶ νὰ μετριάσῃ τὴν ἀδυναμίαν της ταύτην, ἀφήνει τὸν θυμόν της νὰ ἐκχυθῇ ὅλος, φθάνει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν πολλάκις οὗτος διὰ τὰ ἐλάχιστα πράγματα, ὥστε τὰ τέκνα λυποῦνται, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ γελῶσι βλέποντα αὐτὴν εἰς τοιαύτην γελοίαν κατάστασιν. Αὕτη ἔχει ἀκαταστασίαν ἰδεῶν καὶ ἀκαταστασίαν πραγμάτων. Οὐδέποτε γνωρίζει τί ζητεῖ. Διατάσσει τώρα εἰς τὸ τέκνον τι, ὅπερ μετ' ὀλίγον τῷ λέγει νὰ ἀφήσῃ ὅπως πράξῃ ἄλλο, τὸ ὁποῖον πάλιν κατόπιν θὰ ἀπαγορεύσῃ. Αἰωνίως φάσκει καὶ ἀντιφάσκει ἐνώπιον τοῦ τέκνου· ὅ,τι πρὸ ὀλίγου εὕρισκε καλόν, τώρα εἶναι ἄτοπον.

Ἐνίοτε, ἵνα διορθώσῃ τὰ σφάλματα, ἅτινα προέρχονται ἐκ τῆς γενικῆς ταύτης ἀταξίας, ζητοῦσα νὰ κρατήσῃ κατὰ τὴν ἰδέαν της τὴν θέσιν της ἐν τῷ πνεύματι τῶν τέκνων, καταφεύγει εἰς ψεύδη, ἅτινα κακῶς ὑποκρύπτει ἀπὸ τοῦ ὀξέος παιδικοῦ πνεύματος.

Δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀντιστῇ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ τέκνου της, δὲν συνείθισέ ποτε νὰ δαμάζῃ τὰς ἑαυτῆς ἐπιθυμίας.

Τὸ τέκνον κατανοοῦν τὴν ἀδυναμίαν ταύτην τῆς μητρὸς καὶ ἐννοοῦν, ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ πείσματος θὰ τύχῃ πάντοτε τοῦ σκοποῦ του, καθίσταται πεῖσμον καὶ ἐπίμονον, καὶ οὕτω πράγματι ἐπιτυγχάνει πάντοτε ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιθυμεῖ.

Ἐργάζεται· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχει τάξιν δὲν κατορθοῖ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴκου της, οὐδὲ νὰ ἔχῃ τακτοποιημένον τοῦτον. Τὸ τέκνον ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνειθίζει εἰς τὴν ἀκαταστασίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε εὑρίσκει φυσικήν. Οὐδέποτε πρᾶγμά τι εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι δὲν ὑπάρχει προσδιωρισμένη θέσις, διὰ κάθε πρᾶγμα. Εἰς τὸν οἶκον γευματίζουσιν, ὅταν τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμον, καὶ κατακλίνονται, ὁπόταν νυστάζωσι.

Τὸ ἑσπέρας, ἀντὶ νὰ συναχθῶσι πέριξ τραπέζης πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἡ μὲν μήτηρ νὰ ἐργάζηται εἰς μικράν τινα ραπτικὴν ἐργασίαν, ὁ δὲ πατὴρ νὰ ἀναγινώσκῃ ἠθικόν τι βιβλίον, κατόπιν δὲ παρευρεθοῦν εἰς γενικὴν προσευχήν, πορεύεται ἕκαστος εἰς τὸ δωμάτιον του, ἔνθα τὸ τέκνον λησμονεῖ νὰ προσευχηθῇ, ἐνίοτε δὲ κοιμᾶται καὶ ἐνδεδυμένον.

Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καὶ εὑρίσκει τὰ τέκνα εἰς τὴν κλίνην, διότι ἡ μήτηρ ἀπησχολημένη εἰς ἐργασίαν ἀπόλυτον, ἣν ἀφῆκεν ἡμιτελῆ τὴν προτεραίαν, λησμονεῖ ὅτι τὰ τέκνα πρέπει νὰ ἐγερθῶσι. Πορεύεται εἰς τὸ πρόγευμα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀσυναρτήτου καὶ ἀνεπαρκοῦς ἐργασίας δὲν τῇ ἔμεινε καιρὸς νὰ κτενισθῇ ἢ νὰ καλλωπισθῇ, προγευματίζει ἀτημέλητος. Τὰ τέκνα δύσθυμα ἤδη, διότι ἠγέρθησαν ἀργά, καθίστανται δυσθυμότερα, διότι βλέπουσιν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὴν μητέρα των, ἐνῷ πόθος τῆς καρδίας των εἶναι νὰ βλέπωσιν αὐτὴν ὡραίαν.

Ἑλένη Στ. Παπαδάκη

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (COURS)

Τὸ μουσικὸν αἴσθημα δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένον παρ' ἡμῖν, λέγουσι, διότι δὲν ἐπιδίδομεν, φύσει, εἰς τὴν μουσικήν, διότι δὲν ἔχομεν ὑπομονήν, ὅπως ἀσκηθῶμεν ἀρκετά, διότι δὲν ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν ᾠδεῖα καλῶς κατηρτισμένα. Πλάνη! Δὲν μορφοῦται τὸ μουσικόν μας αἴσθημα, διότι δὲν ἔχομεν καλὰς ἀρχὰς εἰς τὴν μουσικήν! Διότι οἱ πλεῖστοι καὶ αἱ πλεῖσται μουσικοδιδάσκαλοι εἶναι ἐντελῶς ἀκατάρτιστοι. Μᾶς διδάσκουσι νὰ περιφέρωμεν τοὺς δακτύλους μας ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ οὐδὲν πλέον. Ὁ ἐπὶ τῶν πλήκτρων δὲ βραδὺς ἢ ταχὺς οὗτος περίπατος τῶν δακτύλων δὲν ἀρκεῖ βεβαίως εἰς τὴν μουσικὴν μόρφωσίν μας.

Εἶναι καιρὸς νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις περὶ ὑγιεστέρας καὶ συστηματικωτέρας μορφώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἐν τῇ ὡραίᾳ ταύτῃ τέχνῃ! Εἶναι καιρὸς νὰ ἐννοήσωσιν οἱ γονεῖς ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ θυσιάζωσι τόσας καθ' ἑκάστην αἱ θυγατέρες των ὥρας καὶ αὐτοὶ τόσα χρήματα ἄνευ ἀποτελέσματος.

Τὸ ὨΙδεῖον, λέγουσιν, ἤδη μετὰ τὴν γενναίαν τοῦ κ. Συγγροῦ δωρεὰν θὰ καταρτισθῇ ἐπὶ νέων βάσεων. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν. Εἶναι ὅμως ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον οἱ γονεῖς, νὰ ἐπιτρέψωσιν, ὅπως αἱ θυγατέρες των καί, ἰδίᾳ, αἱ τῶν τῆς καλῆς τάξεως συνδιδάσκωνται μετὰ παίδων καὶ ἀνδρῶν πάσης ἡλικίας καὶ προελεύσεως.

Ἡ θέσις μας λοιπὸν δὲν μεταβάλλεται. Οἱ καλοὶ διδάσκαλοι στοιχίζουσιν ἀκριβὰ καὶ ἄνευ αὐτῶν μουσικὴ μόρφωσις δὲν ἐπιτυγχάνεται. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην θὰ ἀναπληρώσωσι μόνον μουσικαὶ παραδόσεις, (cours), ὧν τὴν σειρὰν ἀναλαμβάνει ἔξοχος καλλιτέχνης κυρία, διακριθεῖσα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς Βιέννης ὨΙδείῳ, διάσημος ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ὅλην, ἀποθεωθεῖσα ἐν συναυλίαις, ἧς ἡ εἰκὼν ἐκόσμησε πλεῖστα περιοδικά, ἧς τὸ ὄνομα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐφέρετο καὶ φέρεται ἀνὰ τὰ στόματα πάντων.

Ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς παρακλήσεις πολλῶν κυριῶν τῆς πόλεώς μας, ἠθέλησε καὶ αὐτὴ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἔξοχον τάλαντόν της ὑπὲρ τῶν Ἑλληνίδων. Ἐπιθυμοῦσα δὲ νὰ καταστήσῃ τὰς παραδόσεις της προσιτὰς εἰς πᾶν βαλάντιον, ὥρισεν ὅπως, ὡς εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ᾠδεῖα, ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ της γίνεται ἡ διδασκαλία τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς εἰς πολλὰς ταὐτοχρόνως μαθητρίας. Καὶ οὕτω ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς θὰ μορφώνωνται ἐν τῷ μέλλοντι αἱ Ἑλληνίδες μας εἰς τὴν μουσικήν, φέρουσαι ὡς ἄριστον καὶ ἀσφαλέστατον τίτλον τῆς τελείας μουσικῆς μορφώσεώς των, τὸ ὄνομα τῆς διασήμου καλλιτέχνιδος διδασκάλου των.

Αἱ βουλόμεναι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰς μουσικὰς παραδόσεις (cours musicaux) ταύτας δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΗΣ Κ^ΑΣ ΚΑΡΔΙΝΑΛ

Δημοσιεύουσαι κατωτέρω ἀγγελίαν τῆς κ. Καρδινάλ, δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐπὶ πλέον ἐν σιγῇ τὴν ἀνέλπιστον παρ' ἡμῖν ἐπίδοσιν τοῦ ἐξαιρέτου τούτου καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὐεργετικοῦ εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον ἐργοστασίου της.

Ἂν ἐσιγήσαμεν μέχρι τοῦδε, τὸ ἐπράξαμεν, διότι ἔχομεν πολὺ ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ τῶν προσόντων καὶ τῆς ἱκανότητος τεχνητρίας στηθοδέσμων, πληρούντων τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τε φιλοκαλίας ἅμα καὶ τῆς ὑγιεινῆς, καὶ ἐδιστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ μικρός μας τόπος θὰ εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην τεχνήτριαν, ὁποίας πολλαὶ μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης στεροῦνται.

Διετὴς πεῖρα εὐτυχῶς διεσκέδασε τοὺς ἐνδοιασμούς μας.

Ἡ κυρία Καρδινὰλ ἀπεδείχθη, κατὰ τὴν ὁμολογίας πασῶν τῶν Κυριῶν καὶ πάντων τῶν ἰατρῶν τῶν λαβόντων πεῖραν τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου της, στηθοδεσμοποιὸς ὑπέροχος, συνενοῦσα ἐν ἑαυτῇ τρία σπανίως συμπίπτοντα προσόντα: γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς φυσιολογίας τοῦ γυναικείου σώματος, λεπτὸν αἴσθημα φιλοκαλίας, καὶ τεχνικὴν ἐξεργασίαν, ἀποδίδουσαν ἀκριβῶς τὸ ἐν τῇ διανοίᾳ πρότυπον.

Τὰ πλεονεκτήματα τῶν στηθοδέσμων τῆς κ. Καρδινὰλ δὲν ἐβράδυναν νὰ γνωρισθῶσι καὶ ἐκτιμηθῶσι δεόντως. Γνωρίζομεν Κυρίας, αἵτινες ἀποδημήσασαι εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Ρουμανίαν, εἰς Ρωσσίαν κτλ. ἐξακολουθοῦσι νὰ παραγγέλλωσιν ἐκεῖθεν τοὺς στηθοδέσμους των παρὰ τῇ κυρίᾳ Καρδινάλ, καὶ ἄλλας, αἵτινες προτιθέμεναι νὰ ταξειδεύσωσιν εἰς Εὐρώπην, καὶ δὴ εἰς Παρισίους, ἐφωδιάσθησαν μὲ τοὺς ἀναγκαίους στηθοδέσμους παρὰ τῇ κ. Καρδινάλ. Γνωρίζομεν τέλος κυρίας, αἵτινες ἂν καὶ ἔχωσι τὸ προνόμιον τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτελῶν εἰδῶν, κατασκευάζουσι τοὺς στηθοδέσμους των παρὰ τῇ κυρίᾳ Καρδινάλ.

Ἐπικροτοῦμεν εὐχαρίστως καὶ χαίρομεν ἐπὶ τῇ εὐδοκίμῳ λειτουργίᾳ τοῦ ἐργοστασίου τῆς κ. Καρδινάλ, ἥτις ἂν καὶ ξένη τιμᾷ καὶ ὠφελεῖ τὸν τόπον μας, ὅστις πάλιν ἀναγνωρίζει καὶ ὑποστηρίζει τὴν πραγματικὴν ἱκανότητα ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, ἀφοῦ μάλιστα ἡ κυρία Καρδινάλ, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν ἀγαστῇ μετριοφροσύνῃ, μέγα μέρος τῆς εὐδοκιμήσεως ἀπονέμει εἰς τὴν φιλόκαλον καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν τῶν Ἑλληνίδων ἐργατριῶν της, τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν αὐτὴ ἐμόρφωσε καὶ ἐξήσκησεν εἰς τὸν πολύτιμον ὄντως γυναικεῖον βιομηχανικὸν τοῦτον κλάδον.

ΠΟΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΕΝΔΥΣΗ; ΜΕ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Βιτσέντζου, ἥτις ἐμορφώθη εἰς τὸ ἄριστον τῶν ἐν Παρισίοις καταστημάτων τοῦ συρμοῦ. Συνδυάζει μετὰ καλλαισθησίας καὶ θαυμασίας περὶ τὸ κόπτειν δεξιότητος τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἀρετάς, ὧς ὀλίγαι ῥάπτριαι ἔχουσι. Τὰ φορέματά σας δὲν θὰ ἴδητε ριπτόμενα ὡς ῥάκη ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀλλ' οὔτε ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι διὰ τὴν κατασκευὴν ὁλοκλήρου ἐνδυμασίας. Μὲ εἴκοσι πέντε δραχμὰς μόνον κατασκευάζετε ὁλόκληρον φόρεμα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μικρῶν ἐξόδων Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Βιτσέντζου ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν μετὰ παραδειγματικῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος. Δέχεται παραγγελίας καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀρκεῖ νὰ ἀποστέλλωνται αὐτῇ ἀκριβῆ μέτρα.

Τὸ ἐργοστάσιον τῆς κ. Βιτσέντζου κεῖται ἐπὶ τῆς ὄπισθεν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης γωνίας τῆς Στοᾶς Μελᾶ. Ἀπέναντι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Ἀκριβοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΣΥΝΘΕΤΙΣ

Ὄχι ἀθηναία, ἀλλὰ ζακυνθία. Ἡ δεσποινὶς Ἐπισκοποπούλου ἀνεψιὰ τοῦ διακριθέντος ἐξόχου μουσουργοῦ Καρέρ, συνέθεσεν ὡραίαν καὶ πρωτότυπον πόλκαν, ἥτις κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης ὀρχήστρας ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Σάϊλερ.

Ὅλαι αἱ κυρίαι θὰ προμηθευθῶσι τὴν ὡραίαν αὐτὴν πόλκαν τιμῶσαι οὕτω καὶ ἐνισχύουσαι μίαν ἐκ τῶν ὀλίγων Ἑλληνίδων, αἵτινες πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα δύνανται νὰ παραγάγωσιν, ἐὰν τύχωσιν ὑποστηρίξεως. Ἡ πόλκα τῆς κ. Ἐπισκοποπούλου τιμᾶται δρ. 2.

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του ὁ θεὸς μοὶ ἀπέσυρε τὸν σύζυγόν μου. Τὸν ἔκλαυσα ἐπὶ πολύ. Ἀλλ' ὁ καιρὸς παρῆλθε, καὶ ὁ κόσμος, ὃν ἐγὼ εἶχον λησμονήσει, μὲ ἐνεθυμεῖτο ἔτι. Ἀνεγνώρισα, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ζήσω μόνη, χωρὶς νὰ συκοφαντῶμαι ὑπὸ τῶν κακῶν, νέα ἔτι καὶ ἄνευ συγγενῶν καὶ φίλων Συνήντησα τὸν κ. Ροβέρτον Γεβρ, μοὶ ἐζήτησε τὴν χεῖρά μου. Κατ' ἀρχὰς ἐδίστασα, κατόπιν ὅμως ἀπεφάσισα νὰ ἑνδωσω. Τὴν 26ην Μαΐου ὑπεγράφετο παρ' ἐμοὶ τὸ τοῦ γάμου μου συμβόλαιον. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ μελλόνυμφός μου ἡτοιμάζετο νὰ ἀπέλθῃ μετὰ τῶν τελευταίων κεκλημένων, εἷς ὑπηρέτης μοὶ ἐνεχείρησε τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ κ. δὲ Γραμπραί. Εὐχαριστημένη διὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἔδραμον νὰ τῷ σφίγξω τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἀντὶ προσώπου φίλου, εὗρον πρὸ ἐμοῦ ἀμείλικτον καὶ ἄσπονδον ἐχθρόν.

— Νυμφεύεσθε, μοὶ εἶπε. Δὲν τὸ θέλω, δὲν τὸ ἐπιτρέπω. Καὶ ὅταν ἠθέλησα νὰ τῷ παρατηρήσω, ὅτι ἤμην ἤδη μνηστὴ τοῦ Γεβρ, ἀπήντησεν:

— Ὁ Ροβέρτος εἶναι φίλος μου. Ἠξεύρω πῶς νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ σᾶς δώσῃ τὸ ὄνομά του. Τὸ κυνικὸν τοῦτο ὕφος μὲ ἐξώργισε· παρεφέρθην. Ὑψωσε τὴν φωνήν. Δυστυχῶς ὁ κ. δὲ Γεβρ εὑρίσκετο εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, μᾶς ἤκουσε καὶ ἦλθεν εἰς βοήθειάν μου.

— Τίνι δικαιώματι διατείνεσθε, ὅτι δύνασθε νὰ ἐμποδίσητε τὴν μαρκησίαν νὰ γείνῃ σύζυγός μου; τὸν ἠρώτησε.

— Διὰ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ εἶς ἐραστὴς ἔχει ἐπὶ τῆς ἐρωμένης του! ἀπήντησεν. Ἠδυνάμην νὰ ὑπερασπισθῶ ἐμαυτήν, ἀλλ' αἱ αἰσθήσεις μου μὲ ἐγκατέλειψαν, ἐλειποθύμησα. Ὅταν συνῆλθον, ὁ κ. δὲ Γεβρ καὶ ὁ κ. δὲ Γραμπραὶ εἶχον ἀναχωρήσει.

Ἡ ὑπὸ τῆς καταθέσεως ταύτης παραχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον συγκίνησις ὑπῆρξε μεγάλη Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων μεστοὶ καταφρονήσεως ἐστρέφοντο πρὸς τὸν κατηγορούμενον. ὅστις, ἥσυχος καὶ ἀδιάφορος, δὲν ἐφαίνετο οὔτε κἂν τὴν ἐλαχίστην δοὺς προσοχὴν εἰς τὴν κατάθεσιν ταύτην.

— Δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε, Κυρία, εἶπεν ὁ πρόεδρος εἰς τὴν Ρηγίναν, ἀφοῦ ηὐχαρίστησεν αὐτὴν διὰ τὴν κατάθεσίν της. Ἐκείνη δὲ ρίπτουσα τελευταῖον βλέμμα πρὸς τὴν οἰκογένειαν ἐκείνην, ἣν ἐκ ψυχῆς ἐμίσει, ἐξῆλθε βαδέως μὲ πλαστὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου θλῖψιν καὶ ἄπειρον ἐν τῇ καρδιᾳ χαράν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε διὰ τὴν ἐπαύριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς δίκης.

Ὁ Ἰάκωβος ὡδηγήθη καὶ πάλιν εἰς τὴν φυλακήν του ἀπαθὴς καὶ ἥσυχος, ὡς ἦτο καθ' ὅλον τὸ τῆς διαδικασίας διάστημα. Ὁ κ. Ραμελαὶν μετέβη ἀμέσως εἰς ἐπίσκεψίν του.

— Πρέπει νὰ μὲ βοηθήσῃς. φίλε μου, εἶπε, πρέπει νὰ παύσῃς σιωπῶν. Ἡ ἐπίμονος σιγή σου καταστρέφει τὰ πάντα. Οὔτε αἱ γνώσεις μου, οὔτε ἡ ρητορική μου δεινότης, οὔτε ἡ πεῖρά μου θὰ μοὶ χρησιμεύσωσιν, ἐὰν δὲν θελήσῃς νὰ μὲ βοηθήσῃς, μεταβάλλων σύστημα ὑπερασπίσεως.

— Σὲ εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Σὲ εὐγνωμονῶ δι' ὅ,τι πράττεις ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἀπεφάσιζες νὰ συμμορφωθῇς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἤθελες παραιτηθῆ πάσης ἰδέας ὑπερασπίσεως μου.

— Νὰ παραιτηθῶ τῆς ὑπερασπίσεώς σου! ἀνεφώνησεν ὁ γέρων δικηγόρος. Ὄχι! Θὰ πολεμήσω μέχρις ἐσχάτων, καὶ τίς οἶδεν; ἴσως...

— Ἀγαπητὲ κύριε Ραμελαίν, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. Μὲ ἀφήκατε ἐλεύθερον νὰ σιωπῶ, σᾶς ἀφήνω ἐλεύθερον νὰ ὁμιλῆτε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ τίς οἶδεν; ἴσως ἡ εὐγλωττία σας κατορθώσῃ θαῦμα, καίτοι ἐγὼ οὐδεμίαν τοιαύτην ἐλπίδα τρέφω. Μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου του μέγαν φάκελλον ἄνευ ἐπιγραφῆς, ὃν ἐνεχείρησεν εἰς τὸν κ. Ραμελαίν. Θὰ δώσητε εἰς τὴν Μαγδαληνὴν τοῦτο, εἶπε, μετὰ τῆς ἐντολῆς νὰ ἀποσφραγίσῃ καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐσωκλείστῳ ὁδηγίας, ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν ἐπιστολήν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς τὰς κ. κ. συνδρομητρίας. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συναποστέλλονται αἱ συνδρομαὶ πολλῶν καὶ ἀδυνατοῦμεν, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως χώρου, νὰ ἀπαντῶμεν εἰς μίαν ἑκάστην, ὅτι ἐλήφθη ἡ συνδρομή της, γνωστοποιοῦμεν ταῖς κ. κ. συνδρομητρίαις, ὅτι ἡ ἐντὸς τοῦ φύλλου των ἀποστελλομένη ἀπόδειξις μαρτυρεῖ τὴν ἀσφαλῆ λῆψιν τῆς συνδρομῆς. Καν Ε. Δ. **Ἀθήνας.** Συμμορφοῦσθε, εὐαρεστουμένη, πρὸς τὴν σήμερον δημοσιευομένην προκήρυξιν.—Κον Γ. Σ. Π. **Κυπαρισσίαν.** Δρ. 51 καὶ 70% ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἀπεστάλησαν τῇ κ. Ε. Γ. Ζ. Κατὰ τὰ λοιπὰ συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Ε. Κ. **Τεργέστην.** Ἐκτὸς τοῦ ὅτι αἱ Ἑλληνίδες ὑπηρέτριαι δυσκόλως ἐκπατρίζονται, δὲν εἶναι βεβαίως καὶ κατάλληλοι διὰ τὴν ἑλληνοπρεπῆ τῶν τέκνων σας μόρφωσιν. Ἐνεγράφησαν νέαι. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Μ. Α. Α. **Τοῦρνο-Μαγουρέλι.** Ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. Ἀλλ' ἀνεμένομεν καὶ ἄλλο τι.—Κον Α. Κ. **Ρόδον.** Καὶ τίς διϊσχυρίσθη, ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ καλαὶ γυναῖκες; Ἀλλὰ διατί νὰ βιογραφῶμεν καὶ ἀπεικονίζωμεν τοιαύτας; Μήπως νομίζετε, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὰς μιμῶνται αἱ λοιπαί; ἢ μήπως ἐν ἄρθροις καὶ μελέταις ἡμῶν ἐκθέτωμεν τὰς ἀνδρικὰς κακίας; Ἡ γραφὴ μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.—Ἀλλοδαπῇ. **Κ]πόλιν** Ἀφήνομεν τὰς ὡραίας ἰδέας σι' ὑμᾶς, ὡς συνδυαζομένας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης ὑμᾶς ἀδρότητος. Ἡμεῖς δὲ ἐμμένομεν εἰς τὰς ταπεινάς μας γνώμας.—Κον Σ. Π. **Λευκωσίαν.** Ὁ ἀρ. 188 μᾶς εἶχεν ἐπιστραφῆ ταχυδρομικῶς καὶ ἐνομίζομεν, ὅτι παραιτεῖσθε τῆς συνδρομῆς. Ἀπεστάλησαν εὐχαρίστως.—Καν Κλ. Μ. Ο. **Τραγαίαν.** Πῶς ἐκπλήττεσθε, ἀφοῦ εἴχετε ἀναχωρήσει, χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσητε, καὶ τὰ φύλλα σας ἐπεστρέφοντο ἡμῖν ἐκ Νάξου'—Κκν Ε. Ι. Ε. **Σμύρνην.** Ἐλήφθη. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ διακόψωμεν τὸ φύλλον πρὸς πᾶσαν μὴ προκαταβάλλουσαν τὴν συνδρομήν της.—Κον Δ. Π. **Αἰτωλικόν.** Δρ. 24 καὶ 40% ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Ε. Κ. Μ. **Ἀργοστόλιον** Συνεμορφώθημεν ὁδηγίαις σας. Ζητηθεῖσα μουσικὴ ἐστάλη. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν σι' εὐγενῆ φρονήματα.—Καν Μ. Κ. **Πειραιᾶ.** Ἐκλέξατε τὸ μᾶλλον εὐρύχωρον, εὐάερον καὶ εὐήλιον δωμάτιον σι' ὑπνοδωμάτιον καὶ τὸ χειρότερον σι' αἴθουσαν. Εἶναι τὸ μόνον διαμέρισμα, ἐν ᾧ οὐδέποτε σχεδὸν πατῶσι τὸν πόδα τὰ μικρά, ἅτινα διημερεύουσι καὶ διανυκτερεύουσιν ἐν τῷ ὑπνοδωματίῳ.—Καν Ε. Θ. **Πόρον.** Βεβαίως θὰ ἀναθεωρῶμεν μπιμπίλας, ἐὰν εἶναι καλλιτεχνικαί.—Καν Φ. Γ. Στ. **Χαλκίδα.** Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ ἐξετάσωμεν καὶ θέλομεν εὐχαρίστως σᾶς εἰδοποιήσει.—Καν Μ. Ξ. **Μόσχαν.** 8 ρούβλ. ἐλήφθησαν Σώματα Δ' ἔτους δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν δεδεμένα, ἀφοῦ μόλις πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος συνεπληρώθη τὸ ἔτος.—Καν Αἰ. Δ. **Πάτρας.** Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπομακρύνατέ τα τοῦ οἴκου. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι πονεῖτε ὡς μήτηρ, τοιαύτη ἀπάνθρωπος σκληρότης καὶ ἀπονία τοῦ πατρὸς καταστρέφει σὺν τῇ ὑγείᾳ καὶ τὸν χαρακτῆρα, καὶ τὸ ἦθος καὶ τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων σας.—Καν Α. Κ. **Βόλον.** Τὰ ρινόμακτρα ἐνεχειρίσθησαν εἰς τὸν ἀδελφόν σας.—Κον Θ. Ι. Κ. **Ἀθήνας.** Θὰ συστήσωμεν εὐχαρίστως τὸ ἔργον σας καὶ θὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐπιθυμούσας νὰ τὸ ἀποκτήσωσιν.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατὰ τῆς κιτρίνης προσωπίδος (πανάδας τοῦ προσώπου) καὶ τῶν ἐφηλίδων. Βορικὴν σόδαν (borate de soude) 10 γραμ. (3 γραμμ. = 1 δρ.). Διχλωριοῦχον ὑδραργύρου (Bichborure de mercure) 0,50 τοῦ γραμμ. Οἰνόπνευμα τιφόου (λεβάντας) 30 γραμ. ὕδωρ 120 γρ. Ἀναμίξατε ὅλα μαζῇ καὶ πλύνετε τὸ πρόσωπον τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἡ ἄνω συμβουλὴ μᾶς ἐζητήθη ἐπιμόνως παρὰ πολλῶν συνδρομητριῶν. Τὴν δίδομεν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν, φοβούμεναι μὴ ἡ δόσις ὑδραργύρου, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι βλάψῃ τὴν ἐπιδερμίδα.

Κατασκευὴ κατ' οἶκον σιδηρούχου κίνας, τοῦ A. Laroche. Κατασκευάζετε ἀφέψημα ἐκ πέντε γραμ. ἐρυθρᾶς κίνας μετὰ ἐννενήκοντα πέντε γραμμαρίων ὕδατος. Διαλύετε ἐν τῷ ἀφεψήματι τούτῳ 3 γραμ. πυροφωσφορικοῦ σιδηρούχου (pyrophosphate de fer) καὶ 80 γραμ. σακχάρεως. Προσθέσατε 100 γρ. οἴνου Μασσάλα ἢ καὶ παλαιοῦ θηραϊκοῦ, καὶ 50 γραμ. κονιάκ. Ἀφήσατε ὅλα μαζῇ ἐπὶ δέκα ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα περάτε διὰ φίλτρου καὶ θέτετε εἰς ἄλλην φιάλην.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΩΝ

ΤΗΣ Κας ΚΑΡΔΙΝΑΛ

Πλατεῖα Ὁμονοίας

ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΩΝ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΘΕΡΙΝΟΙ ΕΚ ΤΟΥΛΙΟΥ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ
ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΙ
ΚΟΙΛΙΟΔΕΣΜΟΙ ΠΑΣΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Οἱ στηθόδεσμοι τῆς Κας Καρδινάλ, ἐνέχοντες γνησίαν μπαλαίναν ἐξ ὀδόντων φαλαίνης, λεπτῶς ἐξειργασμένην, ζυγίζουσι μόνον 80—85 δράμια. καὶ ἐκρίθησαν διά τε τὴν ἐλαφρότητα καὶ τὸ ἐξαίρετον σχῆμα τῶν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὡς οἱ μόνοι κατάλληλοι διὰ τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος. Κατασκευαζόμενοι δὲ εἰς τὰ μέτρα τοῦ σώματος τῆς παραγγέλλούσης Κυρίας, καὶ δυνατῆς οὔσης πάσης ἀναγκαίας διορθώσεως, παρέχουσι πλήρη ἀσφάλειαν ἀπὸ πάσης ὀλεθρᾶς καὶ πολλάκις ὀλεθρίας θλίψεως τοῦ στομάχου, συχνότατα προερχομένης ὑπὸ τῶν ἀγοραζομένων ἑτοίμων στηθοδέσμων.

Αἱ τιμαὶ τῶν στηθοδέσμων τῆς Κας Καρδινὰλ εἶναι ὡς γνωστόν, κατὰ 25-40 τοῖς % κατώτεραι τῶν ὁμοίας ποιότητος στηθοδέσμων τῶν ἐρχομένων ἐκ Παρισίων, ἐν ᾧ ἡ ραπτικὴ αὐτῶν, γινομένη ὑπὸ Ἑλληνίδων χειρῶν, εἶναι ἀσυγκρίτως τελειοτέρα καὶ χαριεστέρα τῆς Παρισινῆς.

Καὶ μετὰ τὴν ἐξάσκησιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Ἑλληνίδων ἐργατριῶν εἰς τὴν στηθοδεσμοποιΐαν, ἡ κ. Καρδινάλ, μὴ ἐπαρκοῦσα μόνη εἰς τὸ πλῆθος τῶν προσωπικῶν ἐνασχολήσεων, προσεκάλεσεν ἐκ Παρισίων βοηθόν της εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐργασιῶν ἔμπειρον στηθοδεσμοποιὸν τὴν Mlle Marie Soigneux.

Οὕτω κατηρτισμένη ἡ κ. Καρδινάλ, ὑπόσχεται εἰς τας εὐγενεῖς πελάτιδάς της, οὐ μόνον φιλόκαλον καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ ταχύτατα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας, αἴρουσα οὕτω τὸ μόνον παράπονον τῶν εὐγενῶν πελατίδων της.

Ὅσαι Κυρίαι, ηὐχαριστημέναι ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε στηθοδέσμου των, ἐπιθυμοῦσι νέον ὅμοιον, ἀρκεῖ νὰ ἀποστείλωσι τὸν παλαιὸν των πρὸς τὴν κ. Καρδινάλ, καὶ θὰ ἔχωσι τὸν νέον ἀπαράλλακτον κατά τε τὰ μέτρα καὶ τὸ σχῆμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ Κυρίαι εἶναι ἀπηλλαγμέναι καὶ τοῦ κόπου τῆς δοκιμῆς τοῦ νέου στηθοδέσμου.

— Ἄ! ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐπιστολή;

— Ναί. Ἡ Μαγδαληνὴ ὀφείλει νὰ ἀποσφραγίσῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην μόνη, ἐντελῶς μόνη, χωρὶς οὔτε ὑμεῖς ὁ ἴδιος νὰ ἦσθε παρών. Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν παράκλησίν μου ταύτην;

— Ἀφοῦ τὸ ἀπαιτεῖς, ναί, μολονότι ὅλαι αὐταὶ αἱ προφυλάξεις μοὶ φαίνονται παράδοξοι.

Ὁ γηραιὸς δικηγόρος ἀπεσύρθη, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ οὔτε λέξιν περὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ Ἰακώβου. Καθ' ὁδόν, ἐξετάζων τὴν ἐπιστολήν, ἧς ἦτο κομιστής, καὶ μονολογῶν ἔλεγε:

— Στοιχηματίζω δέκα ἔτη τῆς ζωῆς μου, ὅτι ἐντὸς τοῦ χάρτου τούτου περιέχεται ἡ κλεὶς τοῦ αἰνίγματος. Ἐὰν δὲν ἤμην δοῦλος τοῦ λόγου μου. ... ἐὰν ἐτόλμων.... ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι εὔκολον νὰ συμβιβάζηται τις μὲ τὴν συνείδησίν του.

Ὑπὸ τῶν σκέψεων τούτων βασανιζόμενος ἔφθασεν εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὁπόθεν μετέβη πρὸς συνάντησιν τῆς ἀνεψιᾶς του. Τὴν εὗρεν εἰς τρομερὰν νευρικὴν κατάστασιν, ἐξηντλημένην, ἐν ἀπελπιστικῇ ἐντελῶς θέσει.

— Εἴσθε μὲ τὸν Ἰάκωβον; ἠρώτησεν ἡ ἀτυχὴς νεαρὰ γυνή. Καὶ τὸν ἐπείσατε νὰ μεταβάλῃ τακτικήν;

—Ἀδύνατον, τέκνον μου. Οὐδὲν τὸν συγκινεῖ, οὐδὲν δύναται νὰ τὸν πείσῃ νὰ παύσῃ σιωπῶν καὶ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῆς ἀπαθείας ταύτης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ἀμειλικτότερόν του ἐχθρόν. Τὴν αἰτίαν θὰ τὴν μάθῃς, ἴσως, σὺ μόνη ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἣν σοὶ στέλλει δι' ἐμοῦ, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὴν ἀποσφραγίσῃς, ὅταν θὰ εἶσαι μόνη, ἐντελῶς μόνη. Ὑπάκουσον λοιπόν, τέκνον μου. Ἐγὼ ὑπάγω νὰ ἴδω τὴν κ. Βαλωρῆ. Ἴσως ἡ ἀκρόασις τοῦ κατηγορητηρίου καὶ τῶν πρώτων μαρτύρων τὸν ἐξώργισεν εἰς σημεῖον, ὥστε νὰ ἐσκέφθη τί ὤφειλε νὰ πράξῃ, ἵνα σώσῃ τὴν οὕτω διασυρομένην τιμήν του, καί, τίς οἶδεν, ἴσως ἐκ τῶν γραφομένων ἐξαγάγωμεν συμπέρασμά τι.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ γέρων δικηγόρος διηυθύνθη πρὸς τὸ διαμέρισμα τῆς γραίας μαρκησίας, διαλογιζόμενος, ὅτι μεθ' ὅλην τὴν τυφλὴν ὑποταγὴν τῆς Μαγδαληνῆς εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Ἰακώβου, θὰ ἀπεπειρᾶτο ἴσως νὰ τὸν σώσῃ. ἐὰν ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη παρεῖχε μέσον τι πρὸς τοῦτο.

Ἡ μαρκησία ἐδέχθη τὸν δικηγόρον μὲ τὴν προσφώνησιν:

— Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι δὲν ἠπατώμην· ὅτι ἡ ἔνοχος εἶναι ἡ ἀθλία ἐκείνη. Ἠξεύρει, ὅτι ὁ Ἰάκωβος, καίτοι ἀθῶος, δὲν δύναται νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐπιρρίπτει τὸ ἔγκλημά της κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκεῖνος ἀφῆνει νὰ καταδικασθῇ!..... Ἀλλὰ διατί; διὰ ποῖον; Νὰ καταδικασθῇ αὐτός! εἰς Γραμπραί, εἰς θάνατον ἢ εἰς αἰώνια δεσμά! Ἄ! ὄχι! τοῦτο μὰ τὸν θεὸν δὲν θὰ γείνῃ! Ὅταν ἡ γυνὴ αὕτη εἰσῆλθε βίᾳ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ὅταν ἔκλεψε τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ τοῦ τέκνου μου, δὲν ἔκαμα τίποτε, δὲν εἶπον τίποτε δι' ἀγάπην τοῦ τέκνου μου. Ἀλλὰ σήμερον μοὶ κλέπτει καὶ τὸν τελευταῖον υἱόν μου, τὸν ὁποῖον δολοφονεῖ καὶ ἀτιμάζει! Ὄχι, ὄχι! τοῦτο δὲν θὰ γείνῃ! Ἀκούσατέ με, κύριε Ραμελαίν. Αὐτὴν τὴν γυναῖκα πρέπει νὰ καταδιώξωμεν, νὰ κατασκοπεύσωμεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον της, εἰς τὰς πρὸς τοὺς φίλους της σχέσεις. Μόνον οὕτω θὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἰακώβου. Αὐτήν, εἶπε δραττομένη μεθ' ὁρμῆς τοῦ βραχίονος τοῦ δικηγόρου, αὐτὴν πρέπει νὰ πολεμήσωμεν καὶ αὐτὴν νὰ καταβάλωμεν. Μετὰ τόσης δὲ πεποιθήσεως καὶ δυνάμεως ἡ μαρκησία ὑπεστήριζε τὴν γνώμην της, ὥστε μετέδωκε τὸ ἠλεκτρίζον αὐτὴν πῦρ καὶ εἰς τὸν τέως ἀποτεθαρρυμένον δικηγόρον.

— Μὰ τοὺς ἁγίους τοῦ παραδείσου, εἶπεν οὗτος, ἔχετε δίκαιον, κυρία μαρκησία. Ὅλον τὸ κακὸν ἐκεῖθεν ἔρχεται. Ἐκεῖθεν πρέπει νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ θεραπεία. Πρὶν ἢ ὅμως ἀποκαλύψωμεν τὰ κατὰ τοῦ ἐμ- θροῦ σχέδιά μας, ἀνάγκη νὰ εὕρωμεν τὸ τρωτὸν αὐτοῦ μέρος.

— Ἀλλὰ ἔχομεν ἄρα καιρόν;

— Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν. Μὴ ἀπελπίζησθε.

.....

Ἡ δευτέρα τῆς δίκης ἡμέρα, ἡ ὑστάτη καὶ ἀποφασιστική, ἔφθασε τέλος. Ἡ συγκίνησις ἦτο γενικὴ εἰς πάντας τοὺς παρισταμένους. Σχεδὸν πάντες ἀνέμενον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου.

(ἀκολουθεῖ)